

2446/2 א

4.5.56

DOC 03551

210
25. 1956

השר קדם את האורח באמרו כי הוא טעם לראות ב"נבילמן" בעיר וכו'
האורח הפסי לעמוד באלוה ברצונו.

ע. פחה בהזכירו דברי שרת הקבורה על הרצל

להפגש עם עבד אלנאצר. השר אשר את הדבר בצינינו כי הודענו על כך מספר פעמים במספר דרכים, ביניהם גם בצנורות מצריים. הצנורות המצריים אינם עומדים לרשותנו, אך השר בטוח כי הדבר ידוע לנאצר. אם קיימים קשיים בפני נאצר אפשר גם בפגישות בלתי רשמיות. עזת אמר כי גם הוא יודע שהדבר ידוע לנאצר, אולם מקרים בהדשים האחרונים כמו עזה וסבחה מונעים. נאצר אינו רוצה במלחמה, הוא רוצה בשלום. כאשר ציין השר את המדינות המצריים אמר עזת כי הדבר בא משני טעמים, טעם כלכלי: עודף הכוחות מאז 1947 שמצרים לא מצא חלו שוק, וטעם מדיני: התקפות ישראל. השר אמר כי הוא מזמין את נאצר להיות במקומו כאשר המצרים מכריזים השכם והערב, ברדיו בעתונות ובהכרזות, על ידי נאצר עצמו, שהם במצב מלחמה עם ישראל, בעוד שאנו איננו מכריזים דברי איבה, במקרה זה הרי האחריות המינימלית והצד האלמנטרי הוא לדאוג לבטחוננו. ע.: נאצר אינו רוצה במלחמה. השר: טוב, יתכן, אבל דבריו ומעשיו מטילים עלי אחריות כבדה לעמי. שיא השאיפה שלי לראות את השלום באזור. שתי המדינות זקוקות לפתוח ובניה הן היו יכולות להקדיש את כחן לכך, הדבר האלמנטרי הוא השלום. ע.: נאצר אינו במצב בו יוכל להגיע לידי הסכם שלום רשמי אך היה מסכים להגיע לידי הסכם באורח לא רשמי. השר: נאצר לא הסכים להפסקת אש, ברנס נסע מספר פעמים לקהיר לתכלית זו והיה צורך בהמרשלה. נאצר לא סלק שתי סבנות, הוא לא הפסיק את ההתנגשויות והוא הצדיין. אנו רואים בשלום אבל מוכנים להמתין, אך למה נציק זה לזה? אם נאצר רוצה שנפגש בקהיר, אשמח להיות בקהיר, כמו שאשמח לקבלו באן. ע.: אקרה שהיה בקהיר. כאן ספר השר על שנותיו הראשונות בכפר ערבי, ועל נסיעותיו בבירות ערביות ועל פגישות עם מל ינאים מצריים. כאשר ציין שלא היה מימיו בבגדאד העיר עזת כי לא הפפיש הרבה. השר הפריך את

טענה הפחד של הערבים מפני ישראל באמרו כי, ראשית, הערבים רבים מאדנו
ושנית, האצעי לסלק או להפחית את הפחד הוא כריחת חוזה שלום מאושר על ידי
האויים, אשר כל המפיל אותו מגונה על ידי האויים והעולם כלו. "האם זה
לא הגיוני?" עזת: הגיוני בהחלט. איננו רוצים במלחמה, איננו רוצים
בבריטים. אם תהיה מלחמה - הבריטים יחזרו. השר: "אז לאי שלא. ואתה סובר
שאני חושב כי אתם רוצים ברוסים?" עזת: אנו לא רוצים גם ברוסים.
הבריטים נצלו אותנו הרבה שנים ואנו מנצלים את הרוסים נגדם. זה לא
איכפת לנו. אנו יודעים כי הרוסים לא יוכלו לבוא לאזור יען כי האמריקנים
יתערבו במקרה שיכנסו הרוסים. נאצר מאמין כי כל זמן שהבריטים באזור
לא הצמח טובה. השר: הרי זו סיבה לעשות שלום. עזת: שאיפתו של נאצר
היא הסבר הגדול באסואן. השר ציין את הזדינות מצרים בצינו כי כוחה
היא ביחס 20:1 לכהנו נכי ידה נמויה לקנות נשק נוסף. אין אנו יכולים
לקנות לקבל כמות שזה לשל מצרים, לכל היותר אנו יכולים לקנות ל-35%.
עזת: אינני מאמין שנשתמש בנשק למלחמה. השר: הבעיה היא לשבת יחד. עזת:
נאצר חושב שאתם רק מכשיר בידי האימפריאליסטים. אתם שולחים שליחים
זרים להודיע שאתם רוצים בשלום או רוצים לפגוש את נאצר. השר: חזר בא
אלי לאחר שדבר עם נאצר, "אם הוא טוב בעיני נאצר הוא טוב גם בעיני".
עזת: אולם נאצר סובר שאתם עושים זאת לצרכי העמולה בלבד. השר: אנו
מוכנים לפגוש בלי תזוכים. גם אם לא תהיה חשובה לפניחנו זאת - לא
נפרטם זאת. עזת: אני מקוה לחזור בעוד עשרה ימים. אינני סובר כי
נאצר יודע אינו מין מדינה היא ישראל.

השר איין כי היינו יכולים לעזור למצרים ~~א~~ וספר על מאמצינו
להגברת פוריות האדמה על ידי השקאה, מדע ועבוד אינטנסיבי וכי אנו
יוצרים מדינה היכולה לגדול ללא התפשטות. עזת אמר כי הערבים חושבים
שאנו יכולים לגדול רק על ידי כבושים והזכיר את ביגין. השר ענה כי
אנשי ~~ה~~ ^הנועקים הרבה וכי המצרים עוזרים להם לגדול על ידי
יביות והעמולה מלחמה.

כאשר הזכיר עזת את פרשת הפליטים ציין השר פרשת פליטים הרבה
בצינו כי בשום מקרה לא חזרו הפליטים למקומותיהם וכי אין לחזור

למצב ה^eתחנה על ידי מלחמה או מהפכה. לולא היתה מלחמה נגד החלמות
1947 שום ערבי לא היה פליט. אם יתזרו ערבים הם ייצרו בעיה. הם
יצטרכו להתערב עם הרבה יהודים מארצות ערב שלא היו מאושרים בארצותיהם.
מוטב כי ערבים יגורו עם ערבים ויהודים עם יהודים. הערבים בישראל
הם אזרחינו - אבל לא נוכל לקבל ערבים חדשים. נמשיך באחד משפתות,
אפשר להרחיב את ^{המסגרת} המסגרת. יש שפע מים בסוריה ובעיראק להתישבות.
הערבים הסרים את המסקנות המדינות מאפשרותיהם הכלכליות. כאשר
הוזכרה הכנייה הבקור של נאצר ברומא רמז השר על אפשרות פגישה גם
בהזדמנות זו.